

Tøkk og æra veri Gud

Tøkk og æra veri Gud,
lyftið gav, ja frelsulut:
Oss til veg í Lívsins havn
son sín kæra lat úr favn'.

Tað, teir gomlu fedrar har
- hjartans ynski hvør ein bar:
O, tað forna lyftið stórt
Harrin hevur gjøgnumført.

Ver vælkomin, friður mín,
tøkk og tøkk um alla tíð !
Kom, o Jesus, inn til mín,
stíg tú inn, eg eri tín !

Kom, tú Alvalds kongur, nú!
Hjarta mítt, tað eigur tú;
reinsa, nýt tað, sum tú vil,
eg bert tín vil hoyra til.

Troyst tín fylli mína sál
óttan køv og armóðs skál,
so í trúnni alla stund,
at tú ert mín klettagrund,

tá í dýrd úr himnasal
tú her aftur koma skal,
eg kann ganga tær ímót,
rættvís níga við tín fót.

Orð: Heinrich Held 1658 / Asbjørn Mikkelsen umsetti

Lag: Georg Christoph Strattner 1691